

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618204892
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618204892.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkyň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v právnej veci starostlivosti o maloletého: W. Z., nar. X. L. XXXX, bytom ako matka, v zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, syn matky: V. M., nar. XX. V. XXXX, trvale bytom Y. N. XX/XX, H. - J., toho času W. X, H. a otca: W. Z.ar. X. L. XXXX, trvale bytom Y. N. XX/XX, H. - J., toho času Y. N. 9, H. - J., o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 12P/59/2018-48 zo dňa 22. novembra 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie celom rozsahu potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 7P/59/2014-22 zo dňa 24.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2014 v čase určenia vyživovacej povinnosti otca W. Z. na maloletého W. Z. narodeného X.X.XXXX tak, že sa zvyšuje vyživovacia povinnosť otca na maloletého W. Z. zo sumy 40 Eur mesačne na sumu 50 Eur mesačne, počnúc od 5.11.2018 (prvá výroková veta). Okresný súd zároveň rozhodol, že takto určené výživné je otec povinný zasielať vždy mesačne vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa, do ôsmeho dňa toho ktorého mesiaca (druhá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (tretia výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že tento pri rozhodovaní skúmal, či nastala zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa a na strane jeho rodičov od posledného rozhodnutia o úprave výživného, pričom mal za preukázané, že od posledného rozhodnutia súdu, ktorým bola otcovi maloletého určená vyživovacia povinnosť uplynuli 4 roky. Odstup času od poslednej úpravy výživného, kedy malo maloleté dieťa 3 mesiace, považoval súd prvej inštancie za zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa. Pokiaľ ide o matku maloletého, táto bola v čase poslednej úpravy výživného na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur a prídavky na maloletého 23,52 Eur mesačne. V súčasnosti je zamestnaná s príjmom 380 Eur mesačne, poberá prídavky na maloleté dieťa a výživné od otca vo výške 40 Eur mesačne. Bude jej tiež vyplácaný príspevok z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, z dôvodu vzniku pracovného pomeru. Pokiaľ ide o otca maloletého okresný súd zistil, že v čase posledného rozhodovania súdu bol otec invalidný dôchodca s invalidným dôchodkom vo výške 229,30 Eur mesačne, poberal príspevok od štátu vo výške 33,09 Eur mesačne ako kompenzáciu na prevádzku osobného motorového vozidla. Nebola sporná skutočnosť, že otec maloletého súdom určené výživné platí, nad rámec určeného výživného synovi nič nekúpi. Nebolo

sporné, že okrem platenia výživného otec maloletého prispieva svojej matke na bývanie a má výdavky v súvislosti s chovaním dvoch psov, vo výške viac ako 200 Eur mesačne.

1.2 Okresný súd zdôraznil, že obaja rodičia majú voči maloletému dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť. Matka, ktorá sa o maloletého osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia, zdravotnej starostlivosti a pod.). V danom prípade otcovi maloletého dieťaťa patrí povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným, určeným súdom, rešpektujúc zákonné kritérium schopnosti, možnosti a majetkových pomerov (§ 62 ods.2 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len „zákon č.36/2005 Z.z.“ alebo „Zákon o rodine“/). Po zistení skutočného stavu veci mal súd prvej inštancie zato, že na strane maloletého dieťaťa došlo k zmene pomerov od posledného rozhodovania súdu o výške výživného a je dôvod na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca o 10 Eur mesačne; na sumu 50 Eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu na zvýšenie výživného. Okresný súd konštatoval, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa otcovi maloletého zvýšil príjem len o 20 Eur mesačne, výdavky mu ostali rovnaké. S poukazom na ustanovenie § 62 ods.5 Zákona o rodine súd prvej inštancie zdôraznil náklady otca (spojené s chovom psov) a uzavrel, že je v schopnostiach a možnostiach otca zabezpečiť maloletého zvýšené výživné o sumu 10 Eur mesačne. Nie je ale v jeho možnostiach platiť výživné zvýšené na sumu 100 Eur mesačne, tak ako to v návrhu požadovala matka, s prihliadnutím na príjem otca, jeho zdravotný stav a jeho výdavky.

1.3 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 zákona č.161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“) tak, že nárok na náhradu trov konania nemá žiaden z účastníkov.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec maloletého (ďalej v texte aj „odvolateľ“) v zákonnej lehote odvolanie, so zvýšením výživného na sumu 50 Eur mesačne nesúhlasil. Uviedol, že pôvodne (v predchádzajúcom konaní) malo byť výživné určené na sumu 25 Eur mesačne, ktoré sám považoval za nízke výživné a dobrovoľne súhlasil s výživným vo výške 40 Eur mesačne. Poukázal tiež na svoj zdravotný stav, skutočnosť, že poberá invalidný dôchodok vo výške 249 Eur mesačne. Určením výživného na sumu 50 Eur mesačne boli súdom prvej inštancie porušené jeho zákonné práva, nakoľko bolo vládou Slovenskej republiky zvýšené životné minimum a nepostihnuteľná čiastka z invalidného dôchodku. Z jeho invalidného dôchodku by mohla byť postihnuteľná čiastka 30 Eur, ktoré na výživnom už dobrovoľne platí. Aby mohol platiť výživné vo výške 50 Eur ako to rozhodol okresný súd, musel by poberať invalidný dôchodok o výške 280 Eur mesačne.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec (ďalej len „ÚPSVaR“) v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť, nakoľko určené výživné je primerané veku a odôvodneným potrebám oprávneného dieťaťa ako aj príjmovým a majetkovým možnostiam a schopnostiam povinného. Uviedol, že v záujme maloletého dieťaťa je, aby rodičia poskytovali podľa svojich možnosti a schopností toľko prostriedkov na jeho výživu, aby z nich boli uspokojené osobné potreby dieťaťa, pokiaľ ide o jeho výživu, vzdelanie, rozvoj záujmov a záľub, ktorých uspokojovanie má priaznivý vplyv na psychický a fyzický vývoj maloletého dieťaťa. Povinný rodič sa má správať tak, aby svoje dieťa vedel riadne uživiť; na prvom mieste je záujem dieťaťa, ktorý je nadradený nad záujem povinného rodiča. Nielen matka by mala zodpovedne pristupovať k plneniu vyživovacej povinnosti, aj otec by mal hľadať možnosti, ako si zabezpečiť dostatočný príjem na uspokojovanie aspoň základných potrieb maloletého dieťaťa.

4. Matka maloletého v písomnom vyjadrení uviedla, že s podaným odvolaním nesúhlasí. Poukázala na to, že maloletý nastúpil do materskej škôlky, sú zvýšené mesačné výdavky, ktoré súvisia s tým, že je často chorý, matka s maloletým navštevuje psychologickú a psychiatrickú ambulanciu. Matka znáša aj všetky poplatky a cestovné. Žiadala, aby bolo výživné určené na sumu 100 Eur mesačne.

5. Kolízny opatrovník v ďalšom vyjadrení (na vyjadrenie matky) uviedol, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach a správach a navrhuje rozhodnúť v zmysle vykonaného dokazovania.

6. Odvolateľ následne v písomnom vyjadrení uviedol, že vládou Slovenskej republiky bolo schválené životné minimum 205 Eur, čo je nedotknuteľné. Jeho dôchodok dosahuje 257 Eur, z jeho invalidného

dôchodku je postihnuteľná čiastka 2/3, čo predstavuje 34 Eur. Na platenie výživného vo výške 50 Eur by musel mať invalidný dôchodok vo výške 280 Eur mesačne.

7. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 65 a § 66 C.m.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C.s.p. a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v zmysle § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

8.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver.

9.1 V zmysle platnej právnej úpravy je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa a vykonávať prácu, jeho odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod.. V prípade, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne povolanie, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. V predmetnej veci, vzhľadom na vek dieťaťa, je nespochybniteľné, že maloletý vo veku štyroch rokov nie je schopný sám sa živiť, vyživovacia povinnosť rodičov k nemu trvá.

9.2 V prvom rade je potrebné uviesť, že podľa § 78 Zákona o rodine je možné meniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom, len ak sa zmenia pomery; okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Platná právna úprava neumožňuje meniť právoplatné súdne rozhodnutia; v prípade vyživovacej povinnosti však vzhľadom na to, že sa ustanovuje povinnosť plniť peňažné sumy aj do budúceho obdobia, kedy môže dôjsť ku zmene pomerov, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo, Zákon o rodine aj Civilný sporový poriadok umožňujú zmeniť právoplatný rozsudok na základe relevantnej zmeny pomerov, rozhodujúcich pre určenie výživného. V konaní, v ktorom sa navrhuje zmena pôvodného rozhodnutia o výživnom, si súd všima rovnaké okolnosti, ako v konaní o určenie výživného; porovnáva ich stav ku dňu rozhodnutia o výživnom a ku dňu žiadanej zmeny rozhodnutia. V konaní o určení alebo zmene vyživovacej povinnosti rodiča musí súd skúmať schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby (pod ktorými sa rozumie vek, zdravotný stav, vzdelanie, aktuálne rodinné pomery, objektívna možnosť dosahovať čo najvyšší príjem vlastným pričinením ako aj dôvody, pre ktoré povinný rodič nedosahuje príjem, postačujúci na uhrádzanie nákladov vlastných potrieb) ako i odôvodnené potreby osoby oprávnenej, ktorou je maloleté dieťa. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará; výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

9.3 Z obsahu spisu vyplýva, že rodičia maloletého spolu nežijú, matka maloletého sa od odvolateľa odstahovala v minulosti, keď mal maloletý 1 mesiac, podľa jej vyjadrení potom, ako ju otec maloletého zo svojho bytu aj s maloletým vyhodil. Naposledy o úprave výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletému rozhodoval Okresný súd Lučenec v konaní vedenom pod sp.zn. 7P/59/2014, v ktorom rozsudkom zo dňa 24.10.2014 schválil rodičovskú dohodu, maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, upravil styk otca s maloletým a pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť otcovi ako povinnému schválil záväzok otca prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 40 Eur mesačne. V čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom mal maloletý necelé tri mesiace, s tým spojenými

pravidelnými mesačnými výdavkami týkajúcimi sa zabezpečenia jeho výživy. Súd prvej inštancie tak správne konštatoval zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktoré je v súčasnosti o štyri roky staršie ako pri poslednej úprave výživného; predošlá úprava výkonu rodičovských práv a povinnosti bola rozhodnutím súdu vykonaná prakticky bezprostredne po narodení dieťaťa. S vyšším vekom maloletého a nastúpením do predškolského zariadenia je nespochybniteľne splnená podmienka zmeny pomerov na strane maloletého dieťaťa.

9.4 Výška vyživovacej povinnosti je okrem odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa limitovaná možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného rodiča. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý nezistil také skutočnosti na strane otca, ktoré by odôvodňovali priznanie vyššieho výživného, ako rozhodol okresný súd. Na strane povinného otca došlo len k minimálnej zmene pomerov odôvodňujúce zvýšenie výživného len o sumu 10 Eur mesačne. Okresný súd v tomto smere správne prihliadol na zdravotný stav otca (ktorý je invalidný a poberá invalidný dôchodok), z čoho vyplýva, že v danom prípade nebol zistený taký skutkový stav, ktorý by odôvodňoval aplikáciu ustanovenia § 75 ods.1 druhá veta Zákona o rodine.

9.5 S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné. Odvolateľ predovšetkým poukázal na svoj príjem, spočívajúci v invalidnom dôchodku a tvrdil, že určením výživného na sumu 50 Eur mesačne boli porušené jeho zákonné práva v dôsledku sumy životného minima a nepostihnuteľnej čiastky z invalidného dôchodku. Pokiaľ ide o sumu životného minima, podľa ustanovenia § 2 písm.a) zákona č.601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.601/2003 Z.z.“) za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 205,07 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu. Podľa § 1 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č.268/2006 Z.z. o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia (ďalej len „nariadenie č.268/2006 Z.z.“) základná suma, ktorá sa nesmie zraziť povinnému z jeho mesačnej mzdy, je 100% zo životného minima na plnoletú fyzickú osobu platného v mesiaci, za ktorý sa vykonávajú zrážky. Podľa ustanovenia § 2 nariadenia č.268/2006 Z.z. ak ide o výživné pre maloleté dieťa, základná suma podľa osobitného predpisu, z ktorej sa vypočíta základná suma, ktorú povinnému nemožno zraziť z mesačnej mzdy, je 60% zo životného minima na plnoletú fyzickú osobu platného v mesiaci, za ktorý sa vykonávajú zrážky; toto ustanovenie sa použije aj vtedy, ak je povinným osoba podľa § 2a. Podľa ustanovenia § 70 ods.1, ods.2 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „zákon č.233/1995 Z.z.“) povinnému sa nesmie zraziť z mesačnej mzdy alebo z iných príjmov základná suma; spôsoby jej výpočtu ustanoví nariadením vláda Slovenskej republiky. Ak ide o výživné pre maloleté dieťa, základná suma, ktorú povinnému nemožno zraziť z mesačnej mzdy, je 70% základnej sumy určenej podľa odseku 1.

9.6 V zmysle uvedeného v prípade, ak ide o výživné na maloleté dieťa, uplatňuje sa pri výpočte nepostihnuteľnej sumy osobitný spôsob výpočtu uvedený v § 2 nariadenia č.268/2006 Z.z. (a neplatí postup, resp. spôsob ktorý v odvolaní namietal odvolateľ). V prípade výživného na maloleté dieťa je nepostihnuteľnou sumou 70% (§ 70 ods.2 zákona č.233/1995 Z.z.) zo 60% zo životného minima (§ 2 nariadenia č.268/2006 Z.z.) - čo predstavuje 42% z platného životného minima. V konečnom dôsledku odvolateľom namietaná výška nepostihnuteľnej sumy z príjmu sa týka rozsahu zrážok zo mzdy (z invalidného dôchodku) pri výkone rozhodnutia. Nie je však limitujúcim faktorom pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti, ktorými sú predovšetkým odôvodnené potreby oprávneného maloletého dieťaťa a možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča.

9.7 Za dôvodné nepovažoval odvolací súd ani tvrdenie matky o nedostatočnom zvýšení výživného, keď vo vyjadrení požadovala zvýšiť výživné na sumu 100 Eur mesačne. Matka maloletého v písomnom vyjadrení ani neuviedla, v čom je napadnuté rozhodnutie ohľadne výšky výživného nesprávne a ani odvolací súd nesprávnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia v tomto smere nezistil.

10. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že výška zvýšeného výživného zodpovedá zákonným kritériám - odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a je v súlade s možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi otca. Rozhodnutie okresného súdu je v celom rozsahu správne; odvolací súd nezistil dôvody na jeho zmenu (§ 388 C.s.p.) či zrušenie (§ 389 C.s.p), preto ho v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. v celom rozsahu potvrdil, a to aj v závislom výroku o trovách konania.

11. O trovách odvolacieho konania s prihliadnutím na ustanovenie § 52 C.m.p. v spojení s § 58 C.m.p. odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).